

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

Υπό

Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ

Διευθυντού 'Ακτινολογικού Τμήματος
Μαιευτηρίου «Μαρίκα 'Ηλιάδης»

'Από τὸ κυκλοφορήσαν τεύχος τῆς 'Εθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὸν τίτλον *Στατιστικὴ τῆς φυσικῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1958*, ἔκδοσις Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, Ἀθήναι 1961, παραθέτομεν τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα στατιστικά στοιχεία.

1. Γεννήσεις ζώτων

Κατὰ τὸ ἔτος 1958 ἐσημειώθησαν ἐν Ἑλλάδι 155.783 γεννήσεις ζώτων, τὸ δὲ ποσοστὸν τῆς πραγματικῆς γεννητικότητος (δηλ. τὸ ποσοστὸν γεννήσεως ζώτων) ἀνῆλθεν εἰς 13,9 ἐπὶ πληθ. 1.000 ἀτόμων.

Τὸ ποσοστὸν γεννητικότητος παρουσιάζει ἐν Ἑλλάδι συνεχῆ μείωσιν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934, ὅτε ἐσημειώθη καὶ τὸ ὑψηλότερον ποσοστὸν γεννητικότητος ἐν Ἑλλάδι μέχρι σήμερον. Οὕτω, τὸ 1921 ἀνῆρχετο εἰς 20 γεννήσεις ἐπὶ πληθυσμοῦ 1.000 ἀτόμων, τὸ 1925 εἰς 30, καὶ τὸ 1934 εἰς 31,1. Τὸ 1940 κατῆλθεν εἰς 24,5. Τὸ 1949 ἦτο 18,6, καὶ κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη κυμαίνεται μεταξὺ 19 καὶ 20 γεννήσεων ἐπὶ πληθυσμοῦ 1.000 ἀτόμων.

2. Ἡ κατὰ μῆνα κατανομή τῶν γεννήσεων

'Εποχικὴν διακύμανσιν παρουσιάζει ὁ κατὰ μῆνα ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ζώτων. Ἐνῶ δηλαδή κατὰ μῆνα ἀναλογοῦν κατὰ μέσον ὄρον 8,3% τῶν γεννήσεων, ὁ Ἰανουάριος προηγείται, μὲ ποσοστὸν γεννήσεων 10,7%. Ἀκολουθοῦν οἱ μῆνες Φεβρουάριος, Μάρτιος καὶ Ὀκτώβριος, μὲ ποσοστὸν 10,0%, 9,0% καὶ 9,1% ἀντιστοίχως. Κατὰ τοὺς λοιποὺς μῆνας, ἡ ποσοστιαία ἀναλογία γεννήσεων ζώτων εὐρίσκεται κάτω τοῦ 8,3%.

3. Πολλαπλότης τῶν τοκετῶν

'Επὶ συνόλου 155.431 τοκετῶν κατὰ τὸ

ἔτος 1958, οἱ 153.435 ἦσαν ἀπλοῖ. Τοκετοὶ διδύμων ἐσημειώθησαν 1.968, ἡ δὲ ποσοστιαία ἀναλογία αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 12,7 ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώτων. Ἡ ποσοστιαία ἀναλογία τῶν τριδύμων ἀνῆλθεν εἰς 0,2 ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώτων.

4. Γεννήσεις νεκρῶν

Εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία κατεχωρίσθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1958 2.097 γεννήσεις νεκρῶν. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως αὐτὸς δὲν θεωρεῖται ὡς ἀκριβής, διότι δὲν ἐδηλώθησαν ὅλοι αἱ περιπτώσεις γεννήσεως νεκρῶν. Βάσει πάντως τοῦ δηλωθέντος ἀριθμοῦ νεκρῶν, ἡ ποσοστιαία ἀναλογία τῶν γεννηθέντων νεκρῶν ὑπολογίζεται εἰς 13,5%, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐπὶ 1.000 γεννηθέντων ζώτων ἀντιστοιχοῦν 14 γεννηθέντα νεκρά.

Τὰ 44,9 ἐπὶ 1.000 τοκετῶν διδύμων ἦσαν νεκρά, καὶ 48,3 ἐπὶ 1.000 τοκετῶν διδύμων εἶχον ἐν νεκρὸν ἐκ τῶν δύο γεννηθέντων.

Αἱ ἀστικά περιφέρειαι προηγοῦνται εἰς γεννήσεις νεκρῶν, μὲ 22,7 γεννήσεις νεκρῶν ἐπὶ 1.000 ζώτων. Ἀκολουθοῦν αἱ ἡμιαστικά, μὲ ποσοστὸν 11,3, καὶ αἱ ἀγροτικά μὲ 7,7. Τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἐν Ἑλλάδι γεννήσεων νεκρῶν (13,5%) κατὰ τὸ ἔτος 1958 ἐμφανίζεται, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χαμηλότερον τοῦ ἀντιστοίχου συνόλου διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ὅπερ εἶναι 17,9.

5. Νομιμότης τῶν γεννήσεων

Αἱ γεννήσεις ζώντων ἐξωγάμων ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1958 εἰς 2.094, ἡ δὲ ποσοστιαία ἀναλογία γεννήσεως ζώντων ἐξωγάμων ὑπελογίσθη εἰς 13,5%. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώντων αἱ 14 ἦσαν ἐξωγάμοι.

Ἡ ποσοστιαία ἀναλογία τῶν ἐξωγάμων διαφέρει κατὰ περιφέρειας καὶ γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς Χώρας. Εἰς τὰς ἀστικές περιφέρειας ἀνέρχεται εἰς 21,8%, εἰς τὰς ἡμισιαστικές εἰς 11,4% καὶ εἰς τὰς ἀγροτικές εἰς 8,3%.

Μεταξὺ τῶν γεωγραφικῶν διαμερισμάτων, τὴν μεγαλύτεραν ποσοστιαίαν ἀναλογίαν γεννήσεως ζώντων ἐξωγάμων παρουσιάζουν ἡ Περιφέρεια Πρωτευούσης, μὲ 19,8% καὶ αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι μὲ 19,2%.

Τὴν μικροτέραν δὲ ποσοστιαίαν ἀναλογίαν παρουσιάζουν ἡ Θράκη, μὲ 7,1%, καὶ αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, μὲ 9,0%.

Σύγκρισις τῶν γεννήσεων ζώντων ἐξωγάμων τῶν ἐτῶν 1956-1958 πρὸς τὰ ἔτη 1926-1928 καὶ 1936-1938 δίδει τὰ ἀκόλουθα:

1926-1928 ποσοστιαία ἀναλογία 12%.

1936-1938 ποσοστιαία ἀναλογία 13%.

1956-1958 ποσοστιαία ἀναλογία 14%.

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1958 ἀναφέρεται ποσοστιαία ἀναλογία γεννήσεως ζώντων ἐξωγάμων 17,9.

6. Παρασταθὲν πρόσωπον κατὰ τὸν τοκετὸν

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν γεννήσεων ζώντων, εἰς τὰ 42,9% αὐτῶν παρέστη κατὰ τὸν τοκετὸν ἰατρός. Εἰς τὰ 35,9% παρέστη μαῖα. Εἰς τὰ 0,1% παρέστη νοσοκόμος, καὶ εἰς τὰ 19,6% παρέστη ἄλλο πρόσωπον (ὄχι ἰατρός, μαῖα ἢ νοσοκόμος).

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰατρός παρέστη εἰς 92,9% τῶν γεννήσεων ζώντων, μαῖα εἰς 5,3%, νοσοκόμος 0, καὶ μὴ εἰδικὸν πρόσωπον εἰς 1,8%.

Παρατίθεται κατωτέρω συνοπτικὸς πίναξ τῶν παρασταθέντων κατὰ τὸν τοκετὸν προσώπων εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Χώρας κατὰ τὸ 1958, κατὰ σύντημσιν τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς Στατιστικῆς Νο 17, σελ. LVI, καὶ μὲ τροποποίησίν του ὡς πρὸς τὴν σειρὰν τῶν διαμερισμάτων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τοκετῶν καθ' ὅς παρέστη ἰατρός, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καταστή ἐπαγωγικώτερος.

	Σύνολον	Ἰατρός	Μαῖα	Νοσοκόμος	Ἄλλο πρόσωπον	Μὴ δηλωθὲν πρόσωπον
Γενικὸν Σύνολον	100	42,9	35,9	0,1	19,6	1,5
1. Περιφέρεια Πρωτευούσης	100	91,4	7,9	0,0	0,4	0,3
2. Κρήτη	100	49,1	44,5	0,1	5,6	0,7
3. Νῆσοι Αἰγαίου	100	42,5	52,8	0,1	4,1	0,5
4. Στερεὰ-Βύβεια	100	42,4	34,2	0,1	21,4	1,9
5. Πελοπόννησος	100	39,0	41,3	0,2	15,9	3,6
6. Θεσσαλία	100	37,5	31,7	0,1	28,2	2,5
7. Μακεδονία	100	26,5	46,5	0,1	26,2	0,7
8. Ἠπειρος	100	15,3	26,4	0,4	55,3	2,6
9. Ἰόνιοι Νῆσοι	100	14,4	78,4	0,3	6,0	0,9
10. Θράκη	100	9,6	38,6	0,1	50,8	0,9
Ἐξωτερικόν	100	92,9	5,3	—	1,8	—

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος δέκνεται ὅτι διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς παρέστη ἰατρός κατὰ τὸν τοκετὸν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Περιφέρεια Πρωτευούσης καὶ τὴν δευτέραν, ἀλλὰ μὲ ἰκανὴν διαφοράν, ἡ Κρήτη. Τὴν τελευταίαν δὲ θέσιν κατέχει

ἡ Θράκη καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι.

Διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς παρέστη Μαῖα, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι καὶ τὴν τελευταίαν ἡ Περιφέρεια Πρωτευούσης.

Διὰ δὲ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας

παρέστη ἕτερον, μὴ εἰδικὸν πρόσωπον, τὴν πρῶτην θέσιν κατέχει ἡ Ἠπειρος, ἀκολουθεῖ δὲ κατὰ πόδας ἡ Θράκη. Τὴν τελευταίαν θέσιν κατέχει ἡ Περιφέρεια Πρωτευούσης.

Σημειοῦται ἐν τούτοις κατὰ τὴν τριετίαν 1956-1958 μία συνεχῆς βελτίωσις τῶν συνθηκῶν διεξαγωγῆς τῶν γεννήσεων ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον ὅπερ διεξάγει ταύτας. Οὕτω ἐγεννήθησαν παρισταμένου ἱατροῦ κατὰ τὸν τοκετόν:

Τὸ 1956 τὰ 37,0%.

Τὸ 1957 τὰ 39,8%.

Τὸ 1958 τὰ 42,9%.

7. Μέρος ὅπου ἀκριβῶς συνέβη ἡ γέννησις

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν γεννήσεων ζώντων, τὰ 56,3% ἐγεννήθησαν εἰς ἰδιωτικὴν κα-

τοικίαν. 42,9% ἐγεννήθησαν εἰς νοσοκομεῖον, κλινικὴν ἢ μαιευτήριον. Τὰ 0,4% εἰς ἄλλο ἴδρυμα ὁμαδικῆς συμβιώσεως, καὶ τὰ 0,2% εἰς ἄλλο μέρος.

Εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1958 ἐγεννήθησαν εἰς νοσοκομεῖον τὰ 94,6%, εἰς ἰδιωτικὴν κατοικίαν τὰ 1,8% καὶ εἰς ἄλλο μέρος τὰ 3,6%.

Συντεταγμένον καὶ τροποποιημένον ὡς πρὸς τὴν σειρὰν τῶν διαμερισμάτων τῆς Χώρας, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διεξαχθεισῶν εἰς νοσοκομεῖα γεννήσεων, παραθέτομεν τὸν πίνακα κατὰ τῆς σελ. LIX. Ὁ πίναξ οὗτος ἐμφανίζει τὴν ποσοστιαίαν κατανομὴν τῶν γεννήσεων ζώντων ἀναλόγως τοῦ μέρους ὅπου συνέβη ἡ γέννησις, κατατεταγμένων κατὰ τόπον μονίμου κατοικίας τῆς μητρὸς, κατὰ τὸ 1958.

	Σύνολον	Ἰδιωτικὴ κατοικία	Νοσοκο- μεῖον	Ἄλλο Ἰδρυμα συνοικίσεως	Ἄλλο μέρος	Μὴ δη- λωθὲν
Γενικὸν Σύνολον	100	56,3	42,9	0,4	0,2	0,2
1. Περιφέρεια Πρωτευούσης	100	13,3	86,5	0,0	0,0	0,2
2. Νῆσοι Αἰγαίου	100	55,9	43,8	0,1	0,1	0,1
3. Κρήτη	100	57,2	42,3	0,3	0,1	0,1
4. Μακεδονία	100	59,3	39,3	0,9	0,3	0,2
5. Στερεὰ-Ἐββοία	100	65,3	34,0	0,1	0,4	0,2
6. Θεσσαλία	100	66,4	32,9	0,4	0,2	0,1
7. Πελοπόννησος	100	69,7	29,4	0,1	0,3	0,5
8. Ἴονιοι Νῆσοι	100	74,7	25,1	0,0	0,1	0,1
9. Θράκη	100	79,0	20,5	0,0	0,4	0,1
10. Ἠπειρος	100	81,9	15,5	2,0	0,4	0,2
Ἐξωτερικόν	100	1,8	94,6	—	3,6	—

Προκύπτει, συνεπῶς, καὶ ἐν προκειμένῳ σαφῆς διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ μέρος τῆς γεννήσεως μεταξὺ τῆς Περιφέρειας Πρωτευούσης καὶ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων τῆς Χώρας, καθ' ἃ τὸ πλεῖστον τῶν γεννήσεων διεξάγεται κατ' οἶκον, μὲ τελευταίας τὴν Θράκην καὶ Ἠπειρον. Ἄλλὰ καὶ ἡ Περιφέρεια Πρωτευούσης σαφῶς ὑπελείπετο τῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας τῶν ἐν νοσοκομείοις γεννήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν ἔτει 1958.

Καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον παρατηρεῖται, παρὰ ταῦτα, προοδευτικὴ βελτίωσις κατὰ τὴν τριετίαν 1956-1958. Οὕτω διεξήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα:

Τὸ 1956 τὰ 34,3% τῶν γεννήσεων.

Τὸ 1957 τὰ 37,1% τῶν γεννήσεων.

Τὸ 1958 τὰ 42,9% τῶν γεννήσεων.

8. Μητρικὴ θνησιμότης κατὰ τὸ ἔτος 1958

Τὸ γενικὸν σύνολον τῆς μητρικῆς θνησιμότητος ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώντων ἀνῆλθεν εἰς 0,6. Καὶ εἰδικώτερον, εἰς τὰς ἀστικὰς περιφέρειας ἦτο 0,4. Εἰς τὰς ἡμιστικὰς 0,5 καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς 0,8.

Ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ ποσοστὰ μητρικῆς θνησιμότητος κατ' αἰτίαν, σημειοῦνται: σύνολον αἰτιῶν τῆς μητρικῆς θνησιμότητος ἐπὶ 100.000 γεννηθέντων ζώντων 61.

Καὶ ἀναλυτικῶς:

- 4 λοιμώξεις κησέως, τοκετοῦ καὶ τῆς λοχειας.
 14 τοξιναιμίας τῆς κησέως καὶ τῆς λοχειας.
 10 αἱμορραγίαι τῆς κησέως καὶ τοῦ τοκετοῦ.
 2 ἐκτρώσεις ἄνευ μνειας λοιμώξεως ἢ τοξιναιμίας.
 31 ἄλλαι ἐπιπλοκαὶ τῆς κησέως, τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς λοχειας.

Ἡ μητρικὴ θνησιμότης ἐλέγχεται βαίονουσα ἀναλόγως πρὸς τὴν αὐξησιν τῆς ἡλικίας τῆς μητρός.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν 1956-1958 τὸ ποσοστὸν μητρικῆς θνησιμότητος ἐκυμαίνετο περὶ τὸ 4 ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώντων ἢ, ἀκριβέστερον, ἐπὶ 10.000 γεννήσεων ζώντων ἀντεστοίχουν περίπου 45 θάνατοι μητέρων.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω τριετίαν, τὸ ποσοστὸν μητρικῆς θνησιμότητος βαίνει μειούμενον ὡς ἀκολούθως, ἐπὶ 1.000 γεννηθέντων ζώντων:

Τὸ 1956 τὸ 0,9.

Τὸ 1957 τὸ 0,8.

Τὸ 1958 τὸ 0,6.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ἡ μείωσις αὕτη τοῦ ποσοστοῦ μητρικῆς θνησιμότητος κατὰ τὴν τριετίαν 1956-1958 συμβαδίζει μὲ τὴν αὐξησιν τῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας τῶν γεννήσεων εἰς νοσοκομεῖα, ἀφ' ἑνός, καὶ τὴν αὐξησιν τῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας τῶν τοκετῶν καθ' ἃς παρέστη ἰατρός, ἀφ' ἑτέρου.

Τέλος, ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν εἰδικῶν κατ' αἰτίαν ποσοστῶν μητρικῆς θνησιμότητος τῆς τριετίας 1936-1938 μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν τῆς τριετίας 1956-1958, προκύπτει ὅτι ἡ μείωσις τῆς μητρικῆς θνησιμότητος κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν μείωσιν τῶν θανάτων τῶν τεκουσῶν μητέρων ἐκ λοιμώξεων τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς λοχειας.

9. Βρεφικὴ θνησιμότης

Κατὰ τὸ ἔτος 1958 ἐδηλώθησαν εἰς τὰ ληξιαρχεῖα 6.063 θάνατοι βρεφῶν ἡλικίας κάτω τοῦ ἑνός ἔτους. Τὸ ποσοστὸν δὲ τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος ὑπολογίζεται εἰς

39,0 ἐπὶ 1.000 γεννήσεων ζώντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Προπολεμικῶς, τὸ ποσοστὸν βρεφικῆς θνησιμότητος ἦτο ἄνω τοῦ 100 ἐπὶ 1.000 γεννηθέντων ζώντων.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ γενικοῦ ποσοστοῦ βρεφικῆς θνησιμότητος, ἔχει κατέλθει μεταπολεμικῶς καὶ τὸ εἰδικὸν καθ' ἡλικίαν ποσοστὸν βρεφικῆς θνησιμότητος.

Ἡ μείωσις, ἐν τούτοις, τοῦ εἰδικοῦ ποσοστοῦ βρεφικῆς θνησιμότητος εἶναι συγκριτικῶς μικρὰ διὰ τὴν κάτω τοῦ 1 μηνὸς ἡλικίαν. Τὴν μεγαλύτεραν μείωσιν ὑπέστη τὸ ποσοστὸν τῆς ἄνω τοῦ 1 μηνὸς ἡλικίας.

Οὕτως, ἡ βρεφικὴ θνησιμότης τῶν ἡλικίας 7 ἕως 11 μηνῶν κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον (σύγκρισις πρὸς τὰ ἔτη 1928 καὶ 1938) ἦτο πενταπλασία τῆς τῆς συγχρόνου περιόδου. Ἡ βρεφικὴ θνησιμότης τῶν ἡλικίας 3 ἕως 6 μηνῶν ἦτο τριπλασία. Ἡ βρεφικὴ θνησιμότης τῶν ἡλικίας 1 ἕως 2 μηνῶν ἦτο διπλασία. Διὰ τὴν μικροτέραν ὅμως τοῦ μηνὸς ἡλικίαν, ἡ βρεφικὴ θνησιμότης ἦτο κάτω τοῦ διπλασίου τῆς ἀντιστοιχοῦ θνησιμότητος τῆς συγχρόνου περιόδου.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δηλωθέντων 6.062 θανάτων βρεφῶν ἡλικίας κάτω τοῦ ἔτους κατὰ τὸ 1958, οἱ 2.768 θάνατοι (δηλ. τὰ 45,9%) ἀφῆρων βρέφη ἡλικίας κάτω τῆς μιᾶς ἡμέρας ἕως 27 ἡμερῶν. Ἐκ τούτων δέ, 1.563 θάνατοι (δηλ. 56,4%) ἀφῆρων νεογνὰ ἡλικίας κάτω τῆς μιᾶς ἡμέρας ἕως 6 ἡμερῶν.

Ἡ, ἄλλως, ἐὰν ληφθῇ ὡς βάσις συγκρίσεως τὸ καθ' ἡλικίαν εἰς μῆνας εἰδικὸν ποσοστὸν τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος—ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναλογούντων κατὰ μῆνα ἡλικίας θανάτων βρεφῶν ἐπὶ 1.000 γεννηθέντων ζώντων—διὰ τὰ θανάτῳ κατὰ τὰς πρώτας 27 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνήρχετο εἰς 18,1. Ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 28 ἡμερῶν μέχρι κάτω τῶν 2 μηνῶν, τὸ εἰδικὸν ποσοστὸν βρεφικῆς θνησιμότητος κατῆλθε ταχέως εἰς τὰ 4,1, καὶ συνεχῶς μειούμενον κατὰ μῆνα ἡλικίας κατῆλθεν εἰς τὸ 0,8 κατὰ τὸν δωδέκατον μῆνα τῆς ἡλικίας.

Αί πέντε πρώται κατά σειράν αίτιαί τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος:

Εἰς τὴν 1ην σειράν ἔρχεται ἡ ὁμάς τῆς πνευμονίας (μὴ προσδιοριζομένης μορφῆς), μὲ εἰδικὸν ποσοστὸν θνησιμότητος 552,3 θανάτους βρεφῶν ἐπὶ 100.000 γεννηθέντων ζώτων.

Εἰς τὴν 2αν σειράν ἔρχεται ἡ ὁμάς τῶν «πρωίρων» μετ' ἄλλης συμβαλλούσης παθολογικῆς καταστάσεως, μὲ εἰδικὸν ποσοστὸν 532,3 θανάτους ἐπὶ 100.000 γεννήσεων ζώτων.

Εἰς τὴν 3ην σειράν ἔρχονται αἱ διαταραχαὶ τῆς θρέψεως, μὲ εἰδικὸν ποσοστὸν

251,7 θανάτους ἐπὶ 100.000 γεννηθέντων ζώτων.

Εἰς τὴν 4ην σειράν ἔρχονται αἱ ἀσαφῶς περιγραφόμεναι παθολογικαὶ καταστάσεις καὶ ἄγνωστοι αίτιαί.

Εἰς τὴν 5ην σειράν αἱ διαμαρτίαι διαπλάσεως, μὲ εἰδικὸν ποσοστὸν 228,5 θανάτους ἐπὶ 100.000 γεννήσεων ζώτων.

Σημειοῦμεν, τέλος, ὅτι κατὰ τὸ 1958 ἐσημειώθησαν 102 θάνατοι ἐκ τετάνου ἐπὶ βρεφῶν ἡλικίας κάτω τοῦ ἔτους. Ἐκ τούτων, 96 ἀφαιρῶν νεογνὰ κάτω τῶν 28 ἡμερῶν καὶ 6 βρέφη 28 ἡμερῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

ΩΡΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΙ;

Νέα Ὑόρκη.—Ωρισμένοι τύποι καρκίνου εἶναι πιθανῶς κληρονομικοί, κατὰ τὴν Δόκτωρα Μάτζ Μάκλιν, ἀπὸ τὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ. Ἡ Δόκτωρ Μάκλιν λέγει ὅτι οἱ πιθανώτεροι τύποι κληρονομικοῦ καρκίνου εἶναι ὁ καρκίνος τοῦ μαστοῦ, τοῦ στομάχου καὶ τοῦ παχέος ἐντέρου. Εἰς διάλεξίν της εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νοτίου Καλιφορνίας, ἡ Δόκτωρ Μάκλιν, ἄλλοτε τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁχάιο καὶ ἐρευνητριά θεμάτων τῆς Γενετικῆς ἀπὸ 30ετίας, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ανευρέθησαν ἐνδείξεις καὶ εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς τύπους τοῦ καρκίνου, ὅτι ἡ συχνότης τῆς νόσου μεταξὺ τῶν συγγενῶν τῶν πασχόντων ἦτο πολὺ μεγαλυτέρα παρὰ μεταξὺ τοῦ ἄλλου πληθυσμοῦ τοῦ αὐτοῦ φύλου, χρώματος, ἡλικίας καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως. Οὕτω, γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἦσαν μητέρες ἢ ἀδελφαὶ μιᾶς πασχούσης ἐκ καρκίνου τοῦ μαστοῦ ἐμφανίζουσαν συχνότερον τὴν μορφήν αὐτὴν τοῦ καρκίνου ἀπὸ γυναῖκας ἐκλεγείσας τυχαίως ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον πληθυσμὸν καὶ ἐχούσας τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω χαρακτηριστικά.»

Ἡ Δόκτωρ Μάκλιν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν εἰς

τὸ γεγονός ὅτι ἡ στενὴ συγγένεια μὲ ἀσθενῆ πάσχοντα ἀπὸ μίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω μορφῶν τοῦ καρκίνου δὲν σημαίνει κατ' ἀνάγκην ὅτι αὐξάνονται αἱ πιθανότητες νὰ ἔχῃ κανεὶς καρκίνον γενικῶς. «Αὐξάνει ἀπλῶς τὰς πιθανότητας ἀναπτύξεως τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ τύπου τοῦ καρκίνου—ἐὰν παρουσιασθῇ καρκίνος καθόλου—ἀλλὰ δὲν ἀποκλείει ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν ἄλλων τύπων καρκίνου», εἶπεν ἡ Δόκτωρ Μάκλιν. «Ἡ παρουσία ἐνὸς ἀπὸ τοὺς συνηθεστέρους τύπους καρκίνου εἰς στενὸν συγγενῆ πάσχοντος ἐκ τοῦ τύπου αὐτοῦ πρέπει νὰ μᾶς καταστήσῃ περισσότερον προσεκτικούς ὡς πρὸς τὰ συμπτώματα ποὺ παρουσιάζουν καὶ τὰ ὁποῖα ἄλλως θὰ ἐπερνοῦσαν ἀπαράτηρητα καὶ ἔτσι νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐγκαιρὸν διάγνωσιν τῆς νόσου.» Ἡ Δόκτωρ Μάκλιν προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀντίληψις ὅτι ὠρισμένοι τύποι καρκίνου εἶναι κληρονομικοὶ ἀδὲν ἀποκλείει τὴν πιθανότητα ὅτι ἡμποροῦν νὰ παίζουσαν ρόλον ἐπίσης καὶ παράγοντες τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον κληρονομεῖται ὁ καρκίνος εἶναι ἐξαιρετικὰ πολὺπλοκος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθοῦν σταθεροὶ κανόνες διὰ τὸν τρόπον μεταδόσεώς του.»